

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 49. Petri Cluniacensis Epistola.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. In epistola autem ad S. Bernardum de
 A.C. 1150. inde data, quomodo ab Eugenio Papa
 receptus fuerit, his verbis narrat: *Me
 bilari semper vultu dignatus est, dum alios
 pro diversitate personarum & adjuncto-
 rum vel amice vel severe intuebatur. Me
 non nunquam viris majore dignitate ful-
 gentibus præferebat, me pæne solum de
 exteris ad consilium cum suis Romanis ad-
 hibebat. Hæc publice; ubi autem pri-
 vatim agebamus, nunquam fidelio-
 rem Pontifice maximo amicum, nunquam mei
 amantio-rem fratrem expertus sum. Lo-
 quentem mansuete audiebat, prompte &
 sincere respondebat, me comiter quasi æqua-
 lem, etiam non nunquam reverenter quasi
 superiorem habebat. Nihil fastum sa-
 piebat, nihil supremum dominatum, sola
 æquitas, humilitas, ratio imperabat.
 Quæ petebam, vel cito concessit, vel tam
 leniter denegavit, ut conquerendi causa
 superesset nulla. Videram Eugenium
 Romæ primo Pontificatus sui anno, vide-
 ram eundem postea Cluniaci, Antissiodori,
 Catalauni, Remis, ultimo autem Romæ
 multo meliorem inveni.*

§. XLIX.

Petri Cluniacensis Epistola.

Romu. Sa-
 lern. ap.
 Baron.
 an. 1150. **R**ogerus Siciliae Rex, anno millesimo
 centesimo quadragesimo nono, filio
 suo primogenito Rogerio duce Apuliae
 orba-

orbatus est, postquam jam ante tres
 alios filios amisisset. Quare unicum ad-
 huc superstitem, Guilielmum Principem
 Capuæ, anno millesimo centesimo quin-
 quagesimo Regem Siciliae coronari iussit.
 Petrus vero Cluniacensis data epistola
 Rogerium in funeribus filiorum conso-
 latus est, in qua dicit, quod pro ani-
 mabus illorum Missas celebrari, oratio-
 nes ad Deum fundi & eleemosynas fieri
 præceperit. Tum subjungit, quod mul-
 tum doleat de inimicitiiis, quæ inter Ro-
 gerium & Regem Teutonicorum versa-
 rentur, & operam suam offert, scilicet
 profecturum se in Germaniam, ut pa-
 cem & concordiam inter ambos Reges
 firmaret, & addit: *Est & aliud quod
 longe magis accendit animos nostros &
 omnium Gallorum nostrorum ad aman-
 dam & quævendam pacem vestram, nimi-
 rum lamentabilis & inaudita peregri-
 nantium militum proditio, qua perfidi
 Græci Christianorum exercitus perdide-
 runt. Neminem Principum Christiano-
 rum novi, quam vos ambos, qui totius
 pene Galliae & Germaniae miserabili
 fraude extinctum florem, ut par est, ul-
 cisci possent. Surge igitur, optime Prin-
 cept, ad bellum accingere, quod voce qui-
 dem mea, sed tam meis quam omnium vo-
 tis dico, vade in adiutorium populo Dei,
 tot opprobria, tot injurias, tot mortes, tan-*

Sæcul. XII.
 A.C. 1150.

6. ep. 16.

Sæcul. XII. *tum tamque impie effusum exercitus Dei*
 A. G. 1150. *sanguinem vindica.* Verumtamen Græci
 isti, in quorum cervices Rogerii Regis
 arma immittere Abbas Cluniacensis fer-
 venissime cupiebat, Christiani erant,
 ne his stimulis opus erat Rogerio, quem
 Græci jam diu hostem maxime formi-
 dandum sentiebant.

§. L.

*Ecclesia Septentrionalis.**vit. an.**Boll. 19.**Sax to. 2.**p. 249.**Jo. Magn.**hist. Goth.**L. XVIII.**c. 18.**vit. Eric.**Boll.**18. Maji.**to 15. p. 187.*

Sub idem tempus Ecclesiam Sueciæ
 Martyres duo illustrarunt, Henricus
 Episcopus Upsaliæ, & Rex Ericus seu
 Henricus, idem enim est nomen. Epi-
 scopum, in Anglia natum, anno mil-
 lesimo centesimo quadragesimo octavo
 ordinaverat Nicolaus Episcopus Alba-
 nensis, Papæ Legatus & ipse ex Gente
 Anglorum, postea ad Summum Pon-
 tificatum evedtus, & Hadrianus IV.
 dictus. Ericus carissimus erat Henrico
 Regi, cujus unica cura fuit Religionem
 defendere & propagare atque Justitiæ
 Regnum proferre; ita ut Leges ab eo
 conditæ sequentibus Sæculis celeberrimæ
 extiterint. Is etiam bellum gerendum
 suscepit, adversus Finonienses, populos
 adhuc infideles & nominis Christiani
 hostes, postquam prius pacem obtulis-
 set, si Fidem amplecti vellent. Porro
 in hac expeditione, Episcopum Upsaliæ
 habens